

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kábrtovou ve věci

žalobce: **W. O.**

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**
se sídlem 170 34 Praha 7, Nad Štolou 3
poštovní schránka 21/OAM

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 10. 2019, čj. OAM-1089/ZA-ZA11-K03-2018,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný správní orgán vydal dne 21. 10. 2019 rozhodnutí, kterým vyslovil nepřipustnost žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany dle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“), a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil dle § 25 písm. i) tohoto zákona.
- 2. Žalovaný v rozhodnutí uvedl, že s žalobcem nebyl proveden pohovor, neboť jde o opakovanou žádost a správní orgán neshledal nezbytnost provedení pohovoru ke zjištění

stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalovaný vycházel z výpovědí, učiněných v průběhu současného i předchozího azylového řízení a dále z informací, shromážděných ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Nigérii, které jsou součástí správního spisu. Žalobci byla dána možnost seznámit se s podklady, vyjádřit se k nim a navrhnout další informace, vyjádřit se k jejich zdrojům a způsobu získání, této žalobce nevyužil s vysvětlením, že ví, co se v jeho vlasti děje, v oblasti, kde žil, Boko Haram nepůsobí.

3. Žalovaný odkázal na § 10a odst. 1 písm. e), § 11a odst. 1 zákona o azylu, uvedl, že dne 12. 7. 2018 vydal rozhodnutí, kterým nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana, toto rozhodnutí nabylo právní moci dnem 31. 7. 2018. K jeho převzetí se žalobce nedostavil, ačkoliv byl v souladu se zákonem řádně vyzván.
4. Žalovaný dále v rozhodnutí uvedl, že porovnal skutečnosti, tvrzené žalobcem s jeho tvrzeními, která učinil v předchozím řízení ve věci mezinárodní ochrany a konstatoval, že žalobcem nově tvrzená skutečnost (obavy ze zabití ze strany svých příbuzných z důvodu, že při potyčce zabil svého strýce) mu byla objektivně známa již v průběhu správního řízení o jeho předchozí žádosti o udělení mezinárodní ochrany a měl tedy možnost uvést ji již tehdy. Správní orgán uzavřel, že žadatelem uvedené skutečnosti se netýkají změny situace v zemi jeho původu, důvodů jeho odchodu ze země, jím prezentovaných problémů, ani důvodů, pro které by měl mít obavy v případě návratu do země, či svědčících o možném pronásledování z důvodů § 12 či § 14a zákona o azylu. K dalším informacím žalobce pak žalovaný sdělil, že se týkají problémů s příbuznými, tedy soukromými osobami a jejich důvodem není ani jeho rasa, pohlaví, náboženství, národnost, příslušnost k určité sociální skupině nebo zastávání určitých politických názorů, či změna bezpečnostní situace v Nigérii.

II. Žalobní argumentace

5. V žalobě žalobce namítal, že správní orgán porušil jednak zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, a to v ustanovení §§ 3, 50 a 52, neboť nezjistil stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, nevyšel tak ze spolehlivě zjištěného stavu věci a neprovedl důkazy, potřebné ke zjištění stavu věci. Tím pádem došlo i k porušení zákona o azylu, a to v jeho §§ 12, 14, 14a a 25 písm. j), rovněž byl porušen čl. 3 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, v případě návratu do země původu je žalobce ohrožen nebezpečím mučení, nelidského či ponižujícího zacházení a trestu.
6. Žalobce je přesvědčen, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany, a to kvůli obavám z jednání příslušníků jeho rodiny a komunity, kteří by ho mohli zabít v rámci odplaty za to, že žalobce při potyčce nešťastnou náhodou usmrtil svého strýce. Státní orgány přitom nejsou schopny ani ochotny mu poskytnout náležitou ochranu. Vzhledem k situaci v zemi původu a aktivitě ozbrojených skupin v různých částech země pak není pro žalobce možné ani vnitřní přesídlení. Žalovaný nezjistil skutečný stav věci dostatečným způsobem a vyvodil i nesprávné závěry o neexistenci azylově relevantního nebezpečí v zemi původu.
7. Závěry žalovaného, že v případě žalobce neexistují nové důvody pro žádost o udělení mezinárodní ochrany, nejsou správné, v předchozí žádosti popisoval žalobce jiné důvody a vysvětlil, proč tyto nové důvody nemohl uplatnit. Nové důvody nebyly předmětem posouzení, žalovaný se však s nimi přesto nezabýval a neprovedl s žalobcem ani pohovor.

Dále žalobce odkázal na několik rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“), věnujících se správnímu uvážení, s tím, že správní orgán je povinen zabývat se při něm všemi hledisky, opatřit si za tím účelem potřebné důkazní prostředky a z nich vyvodit skutková a právní zjištění. V napadeném rozhodnutí zcela chybí jakákoliv úvaha stran důvodů nevyužití diskreční pravomoci dle § 11a odst. 4 a § 14 zákona o azylu, rozhodnutí je proto nepřezkoumatelné, žalobce je přesvědčen, že existují důvody hodné zvláštního zřetele pro aplikaci obou ustanovení, své důvody věrohodně sdělil žalovanému a vyplývají i z přítomnosti jeho rodinných příslušníků na zdejším území. Žalobce proto navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalovaného

8. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 27. 11. 2019 s žalobní argumentací nesouhlasí, neboť neprokazuje nezákonnost výroku napadeného rozhodnutí. Odkazuje přitom na písemnosti, založené ve správním spise a na ve věci vydané rozhodnutí, kdy žalovaný postupoval v souladu se zákonem o azylu i jednotlivými ustanoveními správního řádu. Žalovaný je přesvědčen, že zjistil skutečný stav věci, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce sdělil a opatřil si úplné podklady pro vydání rozhodnutí.
9. V průběhu prvního správního řízení žalobce označil za důvod podání žádosti o udělení mezinárodní ochrany obavu ze skupiny jemu zcela neznámých osob, které od něho měly pod pohrůžkou zabití požadovat, aby se k jejich skupině přidal. Posledním impulsem bylo, když po návratu na farmu, kde pracoval, našel majitelku svázanou na podlaze a bylo mu řečeno, aby utekl, protože se pro něj neznámí lidé vrátí. Zmínil rovněž, že je sirotek a pochází z chudých poměrů. Jiné důvody opuštění domova neuvedl.
10. Žalovaný posoudil důvody současné žádosti, porovnal tvrzení žalobce s jeho tvrzením dřívejším a konstatoval, že žalobci byla jeho současná nová skutečnost – že zabil při potyčce svého strýce – známa již v průběhu prvního správního řízení, měl tak možnost ji uvést, pokud ji považoval za závažnou pro podání své žádosti o mezinárodní ochranu. Je tak důsledkem pouze zavinění žalobce samého, že tato skutečnost nebyla předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení. Pro opakované zkoumání a posuzování meritorní neshledal proto žalovaný ve věci žalobce důvody, je přesvědčen, že žalobce nebyl nijak zkrácen na svých právech postupem správního orgánu a ten navrhuje zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Posouzení věci krajským soudem

11. Dne 19. 10. 2020 krajský soud věc žalobce projednal, žalobce soudu sdělil, že správní orgán se ho nezeptal, jaká byla jeho cesta přes Libyi a Itálii. Řekli mu, aby napsal vše, pro něho to však nebylo lehké, nemá vzdělání, napsal tedy obtížně jednu stránku. Vyrosl na vesnici a nechodil do školy. Neměl tak příležitost, aby vše vysvětlil. Soud žalobce vyzval, aby se vyjádřil k tomu, proč nesdělil všechny důležité okolnosti své věci žalovanému v rámci prvního správního řízení a připomněl, že proběhl v rámci tohoto řízení řádný pohovor v lednu 2018. K tomu žalobce sdělil, že jeho matka zemřela záhy po jeho narození, otec v jeho pěti letech při nehodě. Teta ho přijala, strýce neznal, pak mu ho představila, ten tvrdil, že pozemek je jeho. V Libyi byl dvakrát unesen, ti lidé žádali výkupné, zbili ho a 4 měsíce byl jako rukojmí, musel pracovat na farmě. Pak pracoval pro člověka, který ho unesl podruhé, ten ho posadil na loď, o níž žalobce nevěděl, kam

pluje. Žalobce byl soudem dotazován, kdo byli ti lidé, které neznal, a měli ho ohrožovat v Nigérii, tyto neznal. Poté sdělil, že někteří z nich byli synové strýce.

12. Pověřená pracovnice žalovaného poukázala na skutečnost, že detailní odůvodnění neudělení azylu dle § 14 je provedeno v meritorním rozhodnutí, pokud žaloba poukazuje na nedostatečnost odůvodnění současného rozhodnutí, je nedůvodná. K řádnému nezhodnocení nových skutečností v přezkoumávaném řízení znovu odkazuje na již sdělenou argumentaci, žalobce nesdělil důvěryhodné informace ani při dnešním jednání. Oba účastníci řízení pak setrvali na svých závěrečných návrzích.
13. V průběhu jednání soud ze správního spisu konstatoval, že je zde přítomen Předávací protokol – Dublin ze dne 18. 12. 2018, a to o předání žalobce z Německa, dne 21. 12. 2018 žalobce ve formuláři Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu sdělil, že je státním občanem Nigérie, etnika Edo, náboženského přesvědčení křesťanství – letniční církev. Nikdy nebyl nijak politicky angažován, je svobodný, bezdětný. Uvedl, že v r. 2016 odjel z Nigérie do Libye, kde byl několik měsíců, poté odjel lodí do Itálie, a to v červenci 2017. V táboře čekal 2 měsíce, řekli mu, že má čekat na otisky prstů, ale bylo tam moc lidí, proto se rozhodl odjet do Německa. Odtud ho však policie poslala zpět do Itálie. V říjnu 2017 odjel opět přes Švýcarsko do Německa, ovšem zase ho poslali zpět. V prosinci 2017 jel z Itálie přes Rakousko do ČR, chtěl do Německa, ale policie ho chytila a vrátila do ČR. V červnu 2018 odjel do Německa, ovšem v prosinci byl opět vrácen do ČR. Netrpí žádnými zdravotními problémy. Ve vlasti měl problémy kvůli majetku, pozemek patřil zemřelému otci, teta mu řekla, že je jeho a on na něm začal farmařit. V březnu či dubnu 2016 za ním na pozemek přišel strýc, tvrdil, že mu otec kdysi pozemek prodal a že je jeho. Následně došlo k potyčce, strýc ho chtěl udeřit holí, žalobce jej strčil a strýc upadl a poranil si hlavu. Jeho malý syn začal volat bratry, žalobce se lekl a utekl do lesa. Za hodinu se vrátil a strýc tam ležel mrtvý. Za tmy se žalobce vrátil domů a teta ležela svázaná, řekla mu, že tam nemůže zůstat, že by ho zabili. Dala mu peníze a žalobce odjel. Z uvedených důvodů má strach vrátit se do vlasti, aby ho synové strýce nezabili. Toto chtěl uvést již dříve, ale nedostal příležitost. K dotazu žalovaného, proč nevyčkal na výsledek řízení a odjel do Německa, žalobce uvedl, že v té době měl problémy s žaludkem, plícemi a nohou a tam mu dávali potřebné léky. Zde mu lékaři řekli, že to je normální a musel za své peníze kupovat lék Omeprazolum. Dne 18. 6. 2019 byl žalobce seznámen s podklady žalovaného, uvedl, že se s nimi nechce seznámit, ví, jak to v Nigérii vypadá, tam, odkud pochází, Boko Haram není, on pochází z jihu. Ke zdrojům informací se vyjádřit nechtěl.
14. Ve správním spisu se dále nachází i rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 12. 2017, kdy byl žalobce zajištěn za účelem realizace správního vyhoštění. Součástí spisu je pohovor, který byl s žalobcem proveden k žádosti o udělení mezinárodní ochrany dne 23. 1. 2018. Z jeho obsahu soud konstatoval nejdůležitější skutečnosti, kdy žalobce sdělil, že z Nigérie jel do Libye, tam pobyl několik měsíců, po příjezdu do Itálie byl nejdříve umístěn v nemocnici. Nigérii opustil v r. 2016, Arab, u kterého pracoval na farmě, ho nalodil na loď do Itálie. Nevěděl, kam jede, utekl před skupinou lidí, kterých se bál, které ovšem neznal, majitelka farmy, která byla svázaná, když se vrátil domů, mu řekla, že jsou nebezpeční, chtěli, aby se k nim přidal, protože je silný a oni takové lidi potřebují. V Itálii nežádal o azyl, protože neprošel tou procedurou, bylo tam moc lidí a stále mu říkali, aby čekal. Jednalo se o ubytovnu pro uprchlíky nedaleko Palerma. Dvakrát odjel do Německa, cestoval bez dokladů. Jel tam proto, že se díval na televizi, a Německo se mu líbilo.

K návratu do Itálie byl žalobce ochoten, ale sdělil, že by rád zůstal v ČR. Dne 12. 7. 2018 bylo ve věci žalobce vydáno první rozhodnutí o žádosti o udělení mezinárodní ochrany, kterým nebyla mezinárodní ochrana udělena dle §§ 12 – 14b) zákona o azylu, v níž žalovaný podrobně odůvodnil nesplnění těchto ustanovení zákona o azylu.

15. Po projednání a přezkoumání věci soud konstatoval, že závažnějších pochybení v průběhu správního řízení, vedeného s žalobcem, a v napadeném rozhodnutí neshledal. Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.), ve svém rozhodnutí soud vyšel ze skutkového a právního stavu výše zjištěného (§ 77 odst. 2 s.ř.s.).
16. Zákon o azylu upravuje nepřipustnost žádosti o udělení mezinárodní ochrany v ustanovení § 10a odst. 1 písm. e) tak, že žádost je nepřipustná, podal-li cizinec opakovaně žádost, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou dle § 11a odst. 1 tohoto zákona. Toto ustanovení pak hovoří o opakované žádosti cizince v tom smyslu, že je-li podána, ministerstvo nejprve posoudí připustnost opakované žádosti, a to, zda žadatel uvedl, nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12, nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
17. Krajský soud pečlivě vážil argumentaci žalobce, dospěl však po provedeném jednání ve věci, že, jak připomněla pověřená pracovnice žalovaného, ani při ústním projednání věci žalobce neosvětlil k důvodu nesdělení všech skutečností, které mu musely být dobře známy již při příjezdu do ČR, nic, co by dokázalo blíže osvětlit odlišná tvrzení z průběhu obou správních řízení. Tato se týkají podstatných okolností jeho věci, a to počínaje osobou tety – majitelky farmy, na níž pracoval, okolností, za nichž mělo dojít k jeho rozhodnutí o opuštění Nigérie. Přes jasné cílené dotazy soudu žalobce k podstatě uvedených rozporů nesdělil nic srozumitelného. Krajský soud nemohl po projednání věci žalobce dospět k jinému závěru, než že sdělení žalobce trpí nevěrohodností, a tedy, že argumentace žalovaného v napadeném rozhodnutí je správná a souladná se zákonem o azylu i správním řádem. Ve věci žalobce rozhodoval žalovaný meritorně rozhodnutím ze dne 12. 7. 2018, v němž řádně odůvodnil nenaplnění jednotlivých podmínek pro možné udělení mezinárodní ochrany, žalobci byl dán zcela dostatečný prostor pro sdělení všech rozhodných skutečností, včetně tlumočení a řádného poučení. Po přezkoumání věci pak dospěl i krajský soud k závěru, že žalobce v novém řízení o udělení mezinárodní ochrany neuvedl žádné nové skutečnosti, které nebyly bez jeho zavinění předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany, nově upravená tvrzení nebyl schopen objasnit srozumitelně ani při jednání soudu. Byly tak naplněny podmínky pro vyjádření nepřipustnosti žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) ve spojení s § 11a odst. 1 zákona o azylu v platném znění, které vedlo k zastavení řízení dle § 25 písm. i) tohoto zákona, podle něhož lze řízení zastavit, je-li žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná.
18. Krajský soud tak po přezkoumání věci dospěl k závěru, že žaloba nebyla důvodná, a proto ji v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

V. Náklady řízení

19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., když ve věci úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 19. října 2020

JUDr. Jana Kábrtová v. r.
samosoudkyně